

## § 6.

Naar der er thinglaest nogen Kontrakt, Kjendelse eller Dom angaaende Græsningstret paa Boen, bør Sorenssriveren tilstille vedkommende Sysselmannd bekræftet Gjenpart deraf, hvilken betales af Lodtagerne efter Marketal. Sysselmannden bør derefter hvert 10de Aar paa Grandestævne oplæse det paagjældende Dokument og indføre i sin Protokol, at dette er skeet, hvilket da skal anses for en gyldig Fornyelse, medmindre Nogen inden Aarsdagen derefter paa lovlig Maade paataaler sin formeentlige Ret til at paastaae Forandring, eller inden samme Tid indleverer til Thinglaesning en lovligen indgaaet mindelig Forening om Forandring i det Bestaaende.

## § 7.

Tiden, i hvilken der haves Ret til at vintergræsse Faarene paa Boen eller anden opdyrket Jord, regnes fra 25de Oktober, da Drivningen (Ugtningen) skal ophøre, til 14de Mai, paa hvilken Dag Faarene inddrives og Jorden atter fredes.

Dersom nogen Forandring i denne Bestemmelse anses ønskelig eller nødvendig i en Bygd, men Parterne ikke kunne komme til Enighed derom, bliver Sagen at afgjøre ved den i 12te Kapitel omhandlede Kommission.

## Andet Kapitel.

## Om Besætningen af Faar i Hauge.

## § 8.

Besætningen af Faar i en Hauge maa ikke gøres saa stor, at den paa Grund deraf trænger ind i en tilgrændsende Hauge og tager stadigt Ophold der. De Faar, som uden at dertil haves særlig Hjæmmel i en mindelig Overenskomst eller Kontrakt, beviislige gaae mere i en Nabohauge end i deres egen enten

om Sommeren eller om Vinteren, skulle som ulovlige aftages (bortskaffes) til første almindelige Slagtetid, naar dette vidnesfast er forlangt paa vedkommende Soidemand's (Faarevogter's) Bopæl, om Vinteren for Faste, om Sommeren for Dladag, eftersom den ulovlige Gang finder Sted paa Vinterhauge eller Sommerhauge. Aftages de da ikke, skulle de være forbrudte til vedkommende Distrikts Fattigkasse imod en billig Erstatning, som ansættes til  $\frac{1}{3}$  af Værdien til Eieren af den Hauge, hvori de ulovlig have gaaet. Denne Bestemmelse om Aftagelse af ulovlig gaaende Faar skal ikke træde i Kraft forend med Slagtetiden i det 4de Aar efter Lovens Bekjendtgjørelse; i Mellemtiden forholdes efter de hidtil gjældende Regler.

Wilde Faar (Barg), som løbe over Markeskjel og forstyrre Nabohaagens Faar, skulle tæmmes (spæges) eller bortskaffes næste Høst, efterat det vidnesfast er forlangt paa vedkommende Soidemand's Bopæl; skeer det ikke, er Faaret forbrudt.

## § 9.

Springsoid skulle af Soidemandene udvælges blandt de bedste, som findes i Hauge. Hvis Nogen i svigagtig Hensigt udvælger eller bevirker udvalgt en mindre god Springsoid, uagtet en bedre var forhaanden, skal han bøde 3 Rd. R. M. Til Springsoid udtages enten 3 Bødderlam for hvert 100 Moderfaar i Hauge eller een Bødder, der ikke som Lam har løbet Faarene, til hver 40 Moderfaar. For hver Springsoid, som tilfættes mindre, skulle Soidemandene bøde 3 Rd. R. M., medmindre de snarest muligt anmelder for Sysselmannden, at det er skeet imod deres Villie, i hvilket Tilfælde de skulle være angerløse. Hæve Haugepartens Giere bevirket den nævnte Urigtighed imod Soidemandens Protest, blive de Skyldige ansvarlige for Bøden, en for alle og alle for en.